

BUTLLETÍ MUNICIPAL DE LA POBLA DE SEGUR

ROQUES ROIES

NÚM. 22/ JUNE 2022

DESTAQUEM

EN PORTADA

L'equip de govern explica les dures negociacions dutes a terme amb la Congregació, detonades per la reforma laboral aprovada pel Congreso de Diputados el desembre del 2021.

EL REPORTATGE

Parlem de Periquín, un singular i polifacètic poblata que ens remontarà als anys 50.

Vols que la teva foto sigui la portada del següent número de Roques Roies?

Envia'ns una foto de bona qualitat en format vertical a butlleti@lapobladesegur.cat

NOTÍCIES

La Volta a Catalunya, exposició i presentació del llibre de Josep Calvet, la Pobla demana una subvenció de 2,7 M d'euros, Pla de dinamització local, recollida per a Ucraïna...

D'ARRELS POBLATANES

JAUME DURANY I CARLOTA DURANY, poblatans revolucionaris.

EMPRENEDORIA

Coneguem l'AECC, una associació amb més de 70 anys d'història.

ASSOCIACIONISME

En aquest número, Alba Alegret parla amb la Cèlia Guasch Prats, fisioterapeuta propietària de Dona-salut, una poblatana retornada.

VISITA CASA MAURI

Visita clandestina i dramatitzada a casa Mauri i al Molí d'Oli amb un convidat especial.

SUPO-SUPO POBLATÀ

Conversem amb Blanca Sorigué, directora general del Consorci de la Zona Franca de Barcelona

REDACCIÓ PER PART DE

Anna Prat, Hug López, Alba Alegret, Mercè Rius, Tomàs Garcia, Ramon E. Guimó, AECC.
Foto de portada: pintura de la Pobla de Joan Ramon Farré.

Dipòsit legal
L 62-2017

Els conceptes i opinions expressats en els articles d'aquest butlletí no representen cessàriament l'opinió de l'equip redactor.

EN PORTADA

Marc Baró i Gemma Algeró

La sortida de les germanes de la Residència Nostra Senyora de Ribera és una notícia que ningú no voldria haver de donar. A nosaltres tampoc ens agrada, però ens ha tocat i, avui per avui, és el que tenim sobre la taula.

Aquest any ha fet 104 anys que les religioses del Cor de Maria estan treballant i assistint amb plena dedicació les persones de la Poble i comarca.

L'any 1959, amb l'esforç solidari de tota la Poble, es va inaugurar el nou hospital i se signà el primer conveni, on gestió i direcció era exclusiva de la Congregació i la titularitat del municipi.

L'any 1979 deixà de complir la funció de centre sanitari i quirúrgic, per passar a ser un centre geriàtric. A partir d'aquell moment, la Congregació va assumir les tasques de direcció però no les de gestió. Amb els anys, el nombre de religioses va disminuint i, va arribar un moment, en què decidiren renunciar a la direcció i passar-la a l'Ajuntament, qui ha hagut de contractar persones a tal fi.

La reforma laboral aprovada pel Congreso de Diputados el desembre del 2021 exigeix l'estabilització de plantilles interines per treballadors de l'administració pública. Aquesta llei fa reformular la relació contractual de molts treballadors de l'Ajuntament i també la de les religioses de la Congregació com a membres de la plantilla d'interines assalariades de la Residència municipal.

El febrer del 2022, es comunica a l'alcalde, Marc Baró, que una de les germanes renunciaria al seu lloc de treball en els pròxims quinze dies perquè és destinada a un altre centre de la Congregació. D'acord amb la manera tra-

dicional de funcionar, la Congregació pretenia substituir-la per una altra religiosa. Aquesta nova incorporació a la plaça vacant no es va poder arribar a efectuar perquè la plaça legalment ja estava subjecta a un concurs públic d'ocupació.

Donada aquesta circumstància i amb la voluntat que les germanes segueixin treballant per i amb la Residència fins que vulguin, es va prioritzar buscar una solució favorable per a ambdues parts. Es du a terme una reunió a l'Ajuntament amb la Germana General de la Congregació i es parla de reprendre l'esborrany d'un conveni redactat el 2007, en què va participar la mateixa germana i que no es va arribar a signar mai. Reformulat el conveni pels serveis jurídics de l'Ajuntament, per adaptar-lo a la normativa actual, s'envia a la Congregació per tal que hi faci les esmenes oportunes per tal d'encaixar la situació laboral de les religioses de la Residència de forma legal.

El 20 d'abril ens reunim a l'Ajuntament amb la Germana General de la Congregació per tal de revisar el conveni proposat amb les correccions que hi aportessin. L'esperança d'arribar a un acord s'esvaeix quan se'ns comunica que no poden acceptar el conveni proposat, que no hi aporten cap esmena i que han decidit

deixar de treballar a la Residència a partir del dia 15 de juliol de 2022. Sense saber ben bé què dir, molt sorpresos, els vam demanar que reconsideressin la decisió i van dir que ja ho tenien decidit.

Han passat dies. Molts missatges sense gaire fonaments que han generat confusió. Converses buides de contingut. Opinions respectables i lliures però gens constructives ni contrastades.

En tot això hem d'agrair la col·laboració del grup municipal del PSC pel seu interès i per sol·licitar reunions per trobar conjuntament un punt de trobada amb la Congregació per tal d'arribar a un acord. El grup del PSC va creure oportú també tenir una conversa amb la Germana General, en què no s'assolí cap altre resultat.

L'actual situació en què es troben les germanes del Cor de Maria a la nostra Residència ens dol i afecta. Reconeixem el nostre més profund i sincer agraïment a les germanes que han treballat abnegadament a la Residència i seguim deixant les portes obertes que reconsiderin la seva decisió, si tenen personal a aportar i accepten la normativa legislativa actual, que nosaltres no hem creat.

NOTÍCIES BREUS

Recollida per a Ucraïna

Amb motiu de la guerra d'Ucraïna, l'Ajuntament i l'Associació de Dones de la Poble de Segur van organitzar una recollida de productes de primera necessitat; menjar, higiene personal, medicaments o estris bàsics per a la supervivència. Aquesta massiva recaptava va fer el seu camí fins a Lleida amb un camió cedit voluntàriament, punt en què es traspasa en un tràiler que va arribar a Ucraïna.

Paral·lelament, el dimarts 8 de març, els veïns i les veïnes de la Poble de Segur es van concentrar davant l'Ajuntament per mostrar el seu rebuig a la invasió d'Ucraïna.

Exposició i Presentació del llibre “Pallaresos deportats als camps nazis”

El 14 de maig, va tenir lloc la presentació del llibre “Pallaresos deportats als camps nazis”, fruit de la investigació del doctor en història, el poblatà Josep Calvet guanyador l'any 2020 de la beca mossèn Jesús Castells de l'Arxiu Comarcal del Pallars Jussà.

Durant la presentació, guiada per en Ramon Enric Guimó, regidor de cultura de l'Ajuntament, en Josep Calvet va explicar les investigacions que li han permès descobrir el trajecte vital dels 18 pallaresos que van haver de viure l'horror dels camps de concentració nazis de Mauthausen, Ravensbrück i Buchenwald. Entre aquests deportats hi havia un poblatà: Josep Cubiló i Saurina.

Durant tot el mes de maig i fins al 15 de juny, a la Biblioteca Municipal, s'ha pogut visitar l'exposició “Pallaresos deportats als camps nazis” il·lustrativa del treball investigador del Josep Calvet.

Inauguració del Parc Municipal

Roger Torrent, conseller d'Empresa i Treball, va fer una visita institucional al municipi on va reunir reuneix amb l'alcalde de la Poble, Marc Baró. Durant la sessió de treball, l'alcalde va explicar els projectes d'urbanització i reparcel·lació del polígon industrial, va demanar la col·laboració del departament d'Empresa i Treball per dur-los a terme. Baró també li va presentar el projecte de turisme, “La Poble de Segur: natura i turisme actiu sostenible”.

A continuació, el conseller Torrent va signar el Llibre d'Honor del consistori i, amb el president de la Diputació de Lleida, Joan Talarn i Gilabert, van inaugurar les obres realitzades al Parc Municipal.

Pla de dinamització socioeconòmica; la Poble de Segur: Horitzó 2030

L'àrea de promoció econòmica de l'Ajuntament treballa en un Pla per a la dinamització socioeconòmica del municipi, amb el nom “La Poble de Segur: Horitzó 2030”. Amb aquest es vol aconseguir una reflexió profunda del model de desenvolupament local futur desitjable i possible. El pla s'elabora mitjançant processos participatius.

S'han dut a terme dues sessions: 6 d'abril en què es va fer la presentació del pla al Molí de l'Oli el taller “Escenaris de futur”, obert a tot el poble, amb la participació d'una vintena de persones i la sessió del 25 de maig amb una quinzena de persones.

L'escenari desitjat contempla la millora de tots els àmbits del municipi, passant per l'arrelament punt

l'ocupació preocupant-se pel futur del comerç, el sector primari i noves oportunitats laborals, busca també el consens per un model de turisme sostenible.

La Poble de Segur sol·licita un ajut de 2,7 M d'euros en una aposta pel turisme actiu

El projecte, anomenat “La Poble de Segur: natura i turisme actiu sostenible” té un període d'execució de tres anys. L'objectiu és convertir la Poble en centre de referència del turisme actiu, esportiu i d'ecoturisme.

S'ha plantejat un projecte cohesionat que engloba des de la zona de l'Àrea Vacacional –al costat de l'estació de tren-, la cua del pantà de Sant Antoni, la zona anomenada Parc dels Raiers –al costat de la rotonda del Pont de Claverol- i fins al Congost de Collegats. Estan previstes un total de 13 actuacions en els quatre eixos que marquen els Plans de Sostenibilitat Turística: en l'àmbit de la transició verda i sostenible, en la millora de l'eficiència energètica, en la transició digital i en la competitivitat.

Aquest ha rebut el suport de 27 entitats públiques i de 32 empreses privades i associacions.

Destaca el suport de l'IDAPA, el Consell Comarcal del Pallars Jussà, la Reserva Nacional de Caça de Boumort, el Geoparc Mundial de la UNESCO Orígens, l'Institut Centre d'Esports i Muntanya del Pallars, tots els municipis del Pallars Jussà, diversos municipis del Pallars Sobirà i dels municipis del territori Geoparc de la Noguera i Alt Urgell. També ha rebut el suport de 21 empreses turístiques dels Pallars i d'11 associacions, com l'Associació d'empreses d'esports d'aventura del Pallars Sobirà, l'Associació de Guies i Intèrprets del Parc Natural de l'Alt Pirineu, Renatura Pirineu o les associacions de Raiers i Fallaires.

La Poble de Segur lliura 12.420 € dels donatius de l'exposició "Donació Farreres" a tres entitats

El Molí de l'oli va acollir per segona vegada i durant 17 dies els més de 1.500 quadres, màscares i objectes de tipus molt divers que conformaven el llegat que el consistori va rebre l'any 2017 en acceptar la cessió de l'hereu universal d'Anton Farreres. L'exposició es va dur a terme gràcies als voluntaris i voluntàries de cultura de la Poble. Els visitants van poder comprar les peces a canvi d'un donatiu mínim el qual representava aproximadament el 50% del valor de mercat actual. Amb aquesta acció l'ajuntament va recaptar 12.420€, quantitat que va ser entregada equitativament a les Associacions KAT6A, Petits Superherois i l'Associació Local Contra el Càncer.

Èxit de públic a l'estrena de "Elles són dones pallareses"

El dissabte 2 d'abril El Molí de l'oli de la Poble de Segur es va fer petit en acollir tot el públic que aquest va assistir a l'estrena de la pel·lícula "ELLES SÓN DONES PALLARESES" realitzada i dirigida per Manel Sanz.

El documental dona veu a setze dones procedents de diferents indrets de Catalunya o d'altres països del món (Alemanya, Països Baixos, Marroc, Palestina, Dinamarca, Níger, Polònia, República Dominicana i Perú), persones que han decidit lliurement on viure, com viure i amb qui viure, i han decidit fer-ho a les nostres terres pallareses, barrejant-se entre tots nosaltres i formant part d'aquest paisatge divers i enriquidor que conformem els dos Pallars.

El Sr. Marc Baró, alcalde de la Poble de Segur, entitat promotora del reportatge, va donar la benvinguda als assistents i a les autoritats comarcals. Tot seguit el director va esbossar els trets generals del

projecte.

Un cop visionada la pel·lícula, va intervenir el director del projecte, la Sra. Gemma Algueró, regidora de salut i cohesió social de l'Ajuntament i algunes protagonistes de la pel·lícula. Després es va obrir un torn obert de paraules on, qui va voler, va poder donar la seva opinió.

A part de poder-se veure tota la informació obtinguda en els reportatges al web de l'Associació QUEI15, properament la pel·lícula serà projectada en diferents pobles pallaresos i d'arreu.

Setmana de la Natura

Del 22 al 5 de juny ha tingut lloc a La Poble de Segur la Setmana de la Natura. Del Dia Internacional de la Diversitat Biològica al Dia Mundial del Medi Ambient, és a dir 15 dies per apropar a la ciutadania i als més xics a conèixer, estimar i passar a l'acció per la natura. Una iniciativa de la xarxa de conservació per la natura, amb el suport de la Generalitat de Catalunya. Durant aquestes setmanes associacions, fundacions, ajuntaments, escoles o empreses organitzen en total més de 300 activitats sense ànim de lucre per a la conservació de la natura arreu de Catalunya. La Poble de Segur ha ofert un total de 6 activitats obertes al públic i una neteja de riu reservada als alumnes de l'escola Raiers. S'ha fet biblioteca a la fresca, ecosistemes de bosc i caixes nius, ecosistemes de riu, taller herbolari i anima-

lari, ecologia de ratpenat i taller de tintes vegetals, tot aprofitant per a conèixer els entorns del municipi.

La Poble de Segur aprova un pressupost de més de 5 milions d'euros

En la sessió ordinària del Ple municipal celebrada el 22 de març, l'Ajuntament de la Poble de Segur va aprovar el pressupost municipal de 5.864.958,41 € amb els set vots a favor d'ERC i l'abstenció dels regidors del PSC i Junts per la Poble. Del pressupost, un milió i mig d'euros pertanyen a la Residència Nostra Senyora de Ribera.

Les inversions previstes per aquest 2022 hi ha el canvi d'ubicació i la construcció del nou pou de Cabanau per treure'l d'una zona urbana edificable, l'habilitació d'una sala confessional al cementiri l'adequació de l'hangar situat a l'estació de tren per a ubicar-hi l'Espai Raier. Pel que fa a l'adequació de l'edifici dels ensenyaments de muntanya, actualment s'està pendent de tancar el conveni amb la Diputació de Lleida, amb el departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i amb l'Ajuntament de la Torre de Capdella.

Amb una subvenció del PUOSC, es farà la nova biblioteca municipal ubicada on actualment hi ha la sala Anna M. Janer i el telecentre, s'adequarà el sistema de climatització de l'edifici de Casa Mauri i altres accions que afectarien l'accessibilitat al Molí de l'Oli, millores a l'Escorxador municipal. Substitució de les llumeneres per altres amb tecnologia led i adequar l'avinguda Pirineus per facilitar la doble sentit.

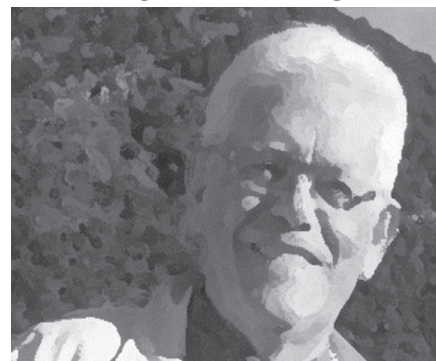
Durant la sessió plenària els regidors van aprovar, amb els vots a favor d'ERC i Junts per la Poble i l'abstenció del PSC, l'acord d'adjudicació de les obres del nou camp de futbol a l'empresa Miquel Rius SA.

FOTONOTÍCIES

5a etapa de la Volta Catalunya a la Pobla

Hometatge a Joan Degollada

Obres de condicionament del Centre de dia finalitzades

Raül Romeva visita l'ICEMP a la Pobla de Segur.

Lliurament de 12.420 € dels donatius de l'exposició "Donació Farreres"

EL REPORTATGE

‘PERIQUÍN’: L’ÀNIMA POBLATANA DELS 50

Tomàs Garcia-Espot

Ramon Atmetlla Roig (1914-1974)

Hi ha persones que marquen èpoques. Els anys cinquanta a la Poble de Segur van tenir una ànima amb nom propi: Ramon Atmetlla i Roig ‘Periquín’ (1914-1974).

Definir-lo amb una sola paraula és impossible. Polifacètic, bohemí, artista, fora de sèrie, tastaolletes, geni...la llista podria continuar i potser no acabaria mai.

Per explicar la seva història caldria partir del primer dels qualificatius. ‘Periquín’ era l’home de les mil cares, de les mil professions i aficions. Potser seria més indicat dir-li el cirerer de la mil flors, en honor al “cirerer rosa” que el mestre Manel Dalmau va saber plasmar en el seu documental sobre aquest personatge.

Ramon Atmetlla va néixer a la Poble de Segur l’any 1914, quan els vents de guerra assotaven l’Europa dels imperis. El seu pare era sastre, i el jove ‘Periquín’, com era preceptiu en aquella època, va voler seguir les seves passes. La vida, però, l’allunyaria d’aquest ofici tot i anar a Barcelona per aprendre’l. La seva passió des de ben xic era la música. Una constant que l’acompanyaria fins al seu últim alè, l’any 1974, amb la guitarra a les mans, en una habitació de la residència Verge de Ribera.

Periquín músic

‘Periquín’ músic

L’amor per aquest art va fer que el paper d’Atmetlla a la Poble de postguerra fos fonamental. La música popular, els balls, orquestres i tertúlies als bars eren els pals de paller d’aquella època, que tot i la foscor de la dictadura, al Pallars eren temps de bonança, en part gràcies al progrés de les petites indústries, de la presència de les centrals hidroelèctriques, així com dels militars del campament de Mascarell. La Poble oferia la imatge d’un poble obert i actiu, que durant els anys seixanta esdevindria oficialment “la porta dels Pirineus”, gràcies a la iniciativa de l’aleshores alcalde Josep Maria Boixareu. Les proves gràfiques d’aquells temps ens recorden un Ramon Atmetlla dirigint les Caramelles, peça central importantíssima de la vida popular d’ales-

hores, i encara ara. Però si ‘Periquín’ ha passat a la història per la seva trajectòria musical, és gràcies a l’orquestra Radio Club, considerada com la millor de la província de Lleida en aquella època, i que, segons alguns dels qui van tocar al seu costat, un potencial competidor de Xavier Cugat, si aquesta banda s’hagués internacionalitzat.

Amb el saxòfon a les mans, el nostre protagonista va dirigir la Radio Club des del 1942. En una època on la televisió no aspirava, ni molt menys, a ser una font d’entreteniment per a tothom, la música feia suar les columnes del ‘Montaña’, durant els balls on la joventut poblatana realment podia gaudir de la vida, ballar amb la seva parella i, en definitiva, obtenir una glopada d’aire en uns temps rígids moralment, i on respirar es feia difícil.

‘Periquín’ fotògraf

Una altra de les facetes que Ramon

Atmetlla 'Periquín' va saber cultivar va ser l'art del visor. I no només va saber fixar el seu objectiu en les escenes quotidianes i costumistes de la dècada, com ara les tertúlies als bars o als cafès, les diverses festes i els balls, o l'arribada del tren a la Pobla l'any 1951. El nostre personatge també va voler emular els millors fotògrafs de revistes com la 'Vogue', retratant a les joves noies poblata-nes. La voluntat era captar la bellesa d'un instant, d'una mirada fugissera, de la flaire d'una flor... Instants que han quedat en la memòria gràfica de la Pobla, però també en la d'aquelles models improvisades que, sense dubte, haurien pogut ser portada d'alguna revista de les Amèriques.

Periquín músic

'Periquín' futbolista

La condició de tastaolletes de Periquín també el va dur a defensar els colors blanc i vermell del club del poble. L'esport ja rei per excel·lència en aquells anys cinquanta no podia prescindir d'una figura com la seva. Donava igual si era baixet o que com a porter no fos àgil com el blaugrana Antoni Ramallets. L'important era ser-hi, participar, col·laborar i gaudir. Uns valors i uns objectius que no s'haurien de perdre, especialment avui en dia, on s'imposa la recerca dels plaers i els èxits immediats.

'Periquín' altruista

Tots aquests qualificatius aplicats a 'Periquín' obeeixen a una condició encara més gran i que al mateix temps els engloba. Per sobre de tot, i molta gent coincideix en aquest sentit, Ramon Atmetlla era un altruista. Una

Concert de música

persona que vivia i treballava pel poble. En qualsevol acte o activitat que calgués organitzar o dirigir, el personatge hi era present, al peu del canó. I ho feia per amor a l'art (mai millor dit), desinteressadament. Un ideal romàntic que, malgrat tot, encara perdura avui en dia, tot i que els qui acostumen a fer-ho així, al mateix temps "tampoc tenen ni un duro", com expliquen del 'Periquín'.

Així i tot, Atmetlla va sembrar una llavor, una llavor de cirerer rosa que poc a poc va tenyir de color una Pobla en blanc i negre. La seva estela, però, va ser difícil de continuar. El llistó que havia deixat era massa alt, i les condicions socials van impossibilitar que aquells qui l'haurien d'haver continuat, els joves, no poguessin quedar-se al poble. Amb la mort del 'Periquín' també va morir una època, un temps ple d'esperances, alegries i ambicions. El cirerer, però, encara fa ombra, i continua creixent, com a símbol que tot es pot aconseguir si s'hi posa voluntat.

Club de futbol de la pobla de Segur

D'arrels poblatanes

JAUME DURANY I CARLOTA DURANY

JAUME DURANY I BELLERA va néixer a la Poble de Segur el 18 de maig del 1877, descendent d'una família tradicionalista, arrelada a la nostra comarca des de feia moltes generacions. El seu pare Jaume era sabater i a finals del segle XIX amb la seva dona Concepció i els tres fills (Jaume, Concepció i Eduard) van emigrar a Barcelona, on el Jaume cursà estudis superiors.

Políticament, sempre es manifestà com acèrrim republicà. De jove va seguir les idees republicanes d'Alejandro Lerroux, de les quals posteriorment s'anà apartant. Va cofundar i fou president del partit Estat Federal (1931-34).

El Jaume treballà de mestre i defensava l'ensenyament racionalista, experimental, laic i universal. Lluitava per posar a l'abast dels fills dels obrers una formació i una cultura que havien estat tradicionalment patrimoni de les classes adinerades.

Va treballar a l'Escola Moderna de Ferrer i Guàrdia (pedagog en qui s'emmirallà), a diferents "Escuelas cervantinas" (Cassà de la Selva, Gironella, Sabadell i diversos centres escolars de Barcelona), fundà l'Escola Horaciana de Barcelona i durant la segona república treballà de mestre nacional.

Va ser president del claustre de mestres laics de Catalunya.

És autor de diversos llibres d'aprenentatge de lectura ("El manuscrito del estudiante", "El cervantista" o "Las travesuras") i d'altres com "El diví vagabund Dante Alighieri" o "De la monarquía a la república. Proceso del 14 de abril de 1931".

Va morir víctima del més cruent bombardeig sobre Barcelona (17 març 1938) a la Gran Via, davant del cine Coliseum.

Del matrimoni del Jaume Durany

amb la barcelonina Carlota Vives en va néixer l'1 de desembre del 1900 la CARLOTA DURANY I VIVES, nom que la família anava posant als primogènits com a signe d'ostentació de la filiació carlista.

La Carlota, però, va ser educada en principis laics i republicans.

L'any 1930 va entrar a treballar com a secretària d'Andreu Nin, escriptor comunista que havia viscut durant anys a la URSS i coneixia Lenin i Trotski.

Carlota va ingressar com a militant al Bloc Obrer i Camperol (BOC), a la Confederació Nacional del Treball (CNT) i va dirigir el Sindicat Mercantil. Des d'aquest va participar en l'organització de nombroses vagues.

Apartada del BOC per discrepàncies polítiques amb Maurín (1931), va ingressar al partit Esquerra Comunista juntament amb altres dirigents d'ideologia trotskista, com la seva parella, Francesc de Cabo i Vives (Buenos Aires, 1910- Barcelona, 1997).

Malgrat la seva delicada salut, Carlota era una activista enèrgica i que lluitava bàsicament des de rols organitzatius i de redacció de tot tipus de propaganda. Durant la seva vida va ser empresonada en nombroses ocasions.

El 29 de setembre de 1935 es va crear el Partit Obrer d'Unificació Marxista (POUM) amb membres del BOC i d'EC. L'esdeveniment va tenir lloc a la casa de Carlota Durany, al seu domicili particular del carrer Montserrat de Casanovas 110 de Barcelona, mostra clara del seu compromís polític i personal.

A casa seva va amagar nombroses represaliats polítics, com el comunista austríac Kurt Landau fins que fou detingut i assassinat pels agents del cos d'investigació i vigilància d'Stalin.

Els membres del POUM sempre van estar en el punt de mira de la policia política, especialment a partir dels fets del 1937, però,

arran de la detenció de Landau i la desaparició del seu company, va ser detinguda diverses vegades.

La darrera vegada que la Carlota va ser detinguda (cinc dies abans de l'entrada dels franquistes a Barcelona, gener 1939) se la van endur de casa seva sense cap mirament. Els veïns van haver de recollir el seu fill de tres anys. Va ser vexada, amenaçada i colpejada constantment perquè confessés on era el seu company. Davant la fermesa del seu silenci, van decidir tancar-la a la txeca de les Corts. Un dels guardians d'assalt, davant l'eminent entrada dels feixistes, alliberà moltes de les dones recluses.

La Carlota va córrer a la recerca del seu fill, però el Francesc ja se l'havia endut. Ràpidament es dirigí al Comitè d'evacuació on un camió la va portar fins a Figueres. D'allí va caminar cap a França on es va retrobar amb la família. Aquell mateix any 1939 van traslladar-se a l'Argentina, a Buenos Aires, on va morir al cap de poc (8 de maig de 1945). La família diu que va morir a conseqüència de l'impacte de conèixer la derrota final del nazisme.

A principis dels anys 80, el seu company va retornar a Catalunya i, complint la voluntat de la Carlota, llançà les seves cendres al mar, en una de les cales més boniques de la Costa Brava.

Ramon Enric Guimó

“M’agradaria que prenguem consciència del cos, d’autosanació i que els pacients no hagin de ser crònics”

Parlem amb la Cèlia Guasch Prats, fisioterapeuta, que des del novembre de l’any passat ha posat en marxa el projecte Donasalut, un espai en què l’objectiu principal és donar eines als pacients per millorar els seus hàbits i la seva salut.

Quan i per què decideixes obrir l’espai Donasalut?

Estàvem vivint a França. Amb l’arribada la COVID-19 i el tancament de fronteres vam replantar la idea que teníem de tornar al Pallars. Després de reflexionar-hi, decidim tornar. A l’inici, encara treballava allà, però em vaig adonar que no em venia de gust estar lluny de la família i que els quilòmetres i la jornada intensiva em comportaven molt desgast, així que em vaig plantejar l’opció d’engegar el meu negoci. Sentia que tornava per fer alguna cosa, per crear el meu projecte, que sortís de la meua imaginació i fos la meua creació.

Per què Donasalut?

Té diversos sentits. Em va aflorar molt arran de la maternitat era tot allò relacionat amb la dona, no només des del punt de vista dels embarassos i la criança, sinó de donar una visió integral de la salut femenina en el pla mèdic. També té el significat de donar, perquè és un espai per oferir salut a tothom.

Quins serveis ofereixes?

En l’àmbit de la teràpia musculoesquelètica, el meu objectiu és fer una teràpia profunda, és a dir, no em quedo només en el físic, intento sentir més enllà i donar al pacient les eines per a l’autosuficiència millorar la seva salut i autosuficient.

Això seria la fisioteràpia holística?

Exacte, és veure el ser i el cos en global. Cal explicar al pacient que té una contractura crònica, que cal temps que reconnectar, sentir el cos, hàbits pot seguir, per ajudar-lo a evolucionar cap a una salut positiva. M’agradaria que prenguem consciència del cos, d’autosanació i que els pacients no hagin de ser crònics. Jo ajudo i dono les eines perquè la persona sigui més conscient del seu estat.

Què més treballes?

També treballo el sistema fascial, que és l’estructura que envolta el nostre cos, és un cúmul emocional molt important. Després faig tot l’abordatge del sòl pelvià, que implica tota disfunció que hi pugui tenir una dona: dolors menstruals, en mantenir relacions, pèrdues d’orina, prolapses... Tracto tota la simptomatologia per integrar-la com una cosa completa.

Les dones i les problemàtiques associades amb el nostre sistema reproductiu són les grans oblidades?

Jo crec que ara s’hi dona més veu i que potser fa uns anys les fisioterapeutes no estàvem preparades ni formades, per exemple, jo a la Universitat no ho vaig tocar. Cal entendre que és una part molt important del cos femení, que, desafortunadament, pot presentar molta patologia i no en som conscients. Culturalment, el que tenim les dones entre les cames s’ha vist ocult, però no ho hem d’amagar i s’ha de normalitzar.

També ofereixes classes dirigides, no?

Sí, faig tot el treball corporal per-

què el cos necessita una acció activa per fer un canvi. Faig ioga terapèutic i més espiritual adaptat a cada grup, ioga per a embarassades, marxa nòrdica terapèutica i classes de reeducació de sòl pelvià. També tinc l’escola en línia on penjo totes les classes per a aquells que ho volen fer des de casa.

Hi ha molta diferència entre la teua feina al sistema sanitari francès i al català?

El que m’ha aportat el sistema francès és que la fisioteràpia està integrada al dia a dia de les persones, és a dir, cadascú té el seu fisioterapeuta com aquí podem tenir el metge de capçalera. M’agradava molt el sistema de consciència que tenia el pacient, però acabàvem fent el pacient crònic. Aquí, en canvi, una de les meves reivindicacions és que la fisioteràpia no té el mateix reconeixent que el de la medicina, quan sento que la meua feina és tan important o més que la de qualsevol. Això també ens ho hem de fer valdre.

Quina valoració fas d’aquests primers mesos?

Molt bona, perquè ha anat sorgint tot molt natural i tinc el volum de feina que a mi m’agrada, la qual cosa em permet cultivar-me per poder ensenyar bé. Només puc dir que estic molt agraïda a les persones que han confiat en el projecte.

Què té i què li falta a la Pobla?

Noto molt canvi de quan vam marxar fa 6 anys. Crec que ha canviat molt a positiu, penso que ha tornat força gent, s’han renovat nous projectes, hi ha més oferta cultural, més oferta esportiva... penso que el canvi de l’ajuntament ha estat molt positiu. També diria que hi ha més gent de fora, cosa que crea una biodiversitat interessant. Pel que fa a què li falta... a mi ara mateix no em falta res, tenim bons paisatges, bon entorn i, a més, som a prop dels altres llocs.

Alba Alegret

QUI SOM?

L'associació contra el càncer és una organització sense ànim de lucre de referència en la lluita contra el càncer des de fa 70 anys.

Integra a pacients, familiars, persones voluntàries i professionals

A la Junta Local de la Pobla de Segur tenim l'objectiu d'apropar la informació, prevenció i l'acompanyament envers el càncer a les persones de la Pobla de Segur i zones properes.

QUÈ FEM?

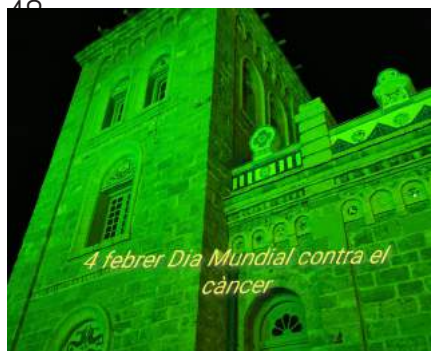
Treballem per oferir serveis i prestacions que ajudin a millorar la qualitat de vida dels pacients de càncer i les seves famílies. S'ofereix, de manera gratuïta:

1. Atenció psicològica: Recolzar i acompanyar la persona malalta i la seva família.
2. Atenció social: oferir atenció i orientació social ja sigui a pacients oncològics com a familiars.
 - Intervenció social.
 - Ajudes econòmiques puntuals
 - Préstec de material ortoprotèsic

- Tràmit d'allotjament en pisos per tot Espanya.
3. Orientació jurídica/laboral:
 4. Orientació mèdica
 5. Assessorament capil·lar
 6. Assessorament nutricional
 7. Fisioteràpia individual
 8. Fisioteràpia aquàtica
 9. Marxa nòrdica: promou l'exercici físic a tota la població.
 10. Grup d'activitat física com a part del tractament oncològic
 11. Voluntariat d'acompanyament
- El grup de voluntaris de la Pobla de Segur també dediquen esforços en altres activitats per captar fons per a les accions de suport que realitzem al territori.

Telèfon d'informació: 973 23 81 40

ON SOM?

El nostre objectiu de futur és incrementar l'impacte en la societat i avançar fins a una major eficiència de la gestió dels serveis. També treballem cada dia per estar més present en més territori i tornar al carrer adaptant les nostres activitats i serveis amb les mesures sanitàries que recomanen els experts per seguir oferint qualitat.

GASTRONOMIA

Arengades de la costa

- Arengades
- Alls
- Julivert
- Oli d'oliva

Elaboració

1. Amb un drap treieu bé les restes de sal de les arengades.
2. Marque-les a la planxa i presenteu-les en una safata.
3. En un morter, piqueu bé uns alls i julivert ben trinxat, fins aconseguir-ne una pasta.
4. Poseu la pasta d'all i julivert per sobre de les arengades.
5. Escalfeu unes cullerades d'oli d'oliva i vesseu-lo sobre les arengades.
6. Podeu acompanyar-ho amb amanida, pa amb tomata, verdura escalada, etc.

Mercè Rius

EL PASSATEMPS

En aquesta sopa de lletres heu de trobar-hi el NOM DE 42 FRUITES. Podeu llegir-los en horitzontal, vertical o diagonal, al dret o al revés. Trobareu les solucions a la pàgina 13.

C	P	O	M	L	A	L	L	E	S	O	R	G	S	M	C	O	C
T	L	I	L	A	N	I	R	A	D	N	A	M	I	E	O	I	G
A	A	E	N	E	C	T	A	R	I	N	A	U	O	N	R	R	A
R	D	L	M	Y	A	O	X	T	A	T	S	I	P	E	J	V	A
O	A	I	E	E	A	L	B	E	R	C	O	C	R	A	E	O	A
N	T	T	L	A	N	J	N	E	S	P	R	A	X	L	P	N	L
J	I	X	O	Y	A	T	N	G	E	R	D	I	L	L	A	Y	A
A	L	I	C	N	I	A	I	A	U	A	U	A	A	N	L	N	N
A	O	W	A	A	R	M	V	N	R	D	N	T	A	N	L	O	A
I	G	I	Q	T	D	O	Ç	B	A	A	A	B	I	A	T	D	R
A	N	K	U	S	N	P	O	M	O	N	I	A	T	O	E	O	G
P	A	G	I	A	I	Ç	A	I	O	M	I	R	I	X	M	C	N
A	M	C	O	C	S	E	I	J	O	G	E	D	A	I	A	B	A
P	E	R	A	L	L	I	M	O	N	A	J	U	C	A	R	A	M

INSTAGRAM #lapobladesegur #igerspobla

@oscarp67

@sasacg

@josesean

@zapoff

@aremiseiro27

@ajlapobladesegur

@culinquiet80

@rosamarihernandezmarin

@gxbri_photos

Segueix l'Ajuntament a Instagram: @ajlapobladesegur

SOLUCIONS DEL PASSATEMPS	
Horitzontals:	GROSELLA, MANDARINA, NECTARINA, NOU, PISTATXO, ALBERCOC, NESPRA, GERD, MONIATO, XIRI-MOIA
Verticals:	TARONJA, PAPAIA, DÀTIL, MANGO, LITXI, KIWI, MELÓ, CAQUÍ, CASTANYA, SÍNDRIA, POMA, AMETLLA, CO-DONY
Diagonals:	CLEMENTINA, PINYA, ARANJA, GÍNJOI, SERVA, MORABALM, LLEDÓ, CIBERÀ, CIBERÀ D'ARROÇ, MADUixa, MANGRANA.

Visita clandestina a Casa Mauri i Molí de l'Oli

Aquest estiu al Conjunt Modernista de Casa Mauri i el Molí de l'Oli hi haurà un convidat molt especial. En Rafel, el xofer del senyor Ramon Mauri, ens acompanyarà al llarg d'una visita divertida i alhora constructiva fins a l'any 1924. Sabrem que va tenir d'especial aquell any i perquè es va emprar un estil tan singular per a la construcció d'aquestes mítiques edificacions poblatanes. Descobrirem com va fer fortuna el seu propietari i s'integrà entre l'alta societat de Madrid i Barcelona, també coneixerem com fou el seu pas per la Tercera Guerra Carlina i, en definitiva, ens traslladarem en un viatge a través del temps per entendre com era la nostra societat fa gairebé cent anys.

La visita clandestina serà conduïda per l'Agustí Paüls, qui ben segur no ens deixarà indiferents, i a través de diverses anècdotes i vivències ens posarà a la pell del xofer d'un dels personatges més importants de la història moderna de la Pobla de Segur. Per acabar-ho d'amenitzar al final de la visita tin-

drem una petita sorpresa.

Tots aquells qui estigueu interessats a fer la visita clandestina a Casa Mauri i el Molí de l'Oli recordeu que és imprescindible fer una reserva prèvia al web pallarsclick.com o mitjançant una trucada de telèfon al 973 68 15 18. El preu serà de 12 euros per als adults i de 6 euros per les edats compreses entre els 6 i els 16 anys (ambdós inclosos), per als infants de menys de 6 anys l'entrada serà gratuïta.

L'activitat de les visites dramatitzades a Casa Mauri i el Molí de l'Oli és promoguda des de la regidoria de Turisme d'aquest Ajuntament.

L'estiu del 2021 ja es van dur a terme una sèrie de visites experimentals que han servit per acabar de perfilar el desenvolupament argumental i el personatge de Rafel Mateu, el xofer de Mauri.

Hug López

Les visites tindran lloc a les 19:30 h durant els dies que s'exposen a continuació:

JUNY

- Divendres 24

JULIOL

- Divendres 8, 15, 22 i 29.

AGOST

- Divendres 5, 19 i 26 i dijous 11

Per més informació: 973 68 02 57
turisme@lapobledesegur.cat

ELS PARTITS OPINEN

Des d'ERC i com a equip de govern, aquest cop creiem que és necessari compartir inquietuds que se'ns generen i que ens amoïnen força. La intenció del nostre grup ha estat, és i continuarà sent, la de fer el màxim de coses per la Pobla, intentar respondre a les necessitats del seu veïnat, intentar fer que la vida de tots els poblatans i les poblatanes sigui el més agradable possible. Volem dotar el poble del màxim d'infraestructures que es pugui. Som conscients que ens en manquen; algunes són urgents, com és el cas de les piscines municipals. Volem que els nostres carrers estiguin nets, que estiguin verds i florits, que els qui hi vivim i també els qui ens visitin tinguin la sensació d'un poble cuidat.

És cert que com a equip de govern, tenim la responsabilitat que ens pertoca, però això no eximeix la responsabilitat que té cada un de

nosaltres que tot rutlli.

No pot ser que el banc que dona servei a la gent que vol gaudir d'un passeig i poder-hi reposar, esdevingui posteriorment un niu de conflicte perquè a les nits s'hi fan botellots i es deixa aquell indret ple de brossa, excrements i altres! No pot ser que les flors que es planten per a fer més agradable l'espai, esdevingui una excusa per destrossar-les i llançar-les al riu.

No pot ser que fem un parc perquè tothom en gaudeixi i s'ompli d'excrements de gos. No pot ser que ens queixem que no es neteja prou, però no tinguem cura de no embrutar o de guixar parets. Això no és una fugida de les nostres responsabilitats, perquè volem una Pobla més amable, però.... junts amb tots vosaltres!

Tots plegats ho podem aconseguir.

És cert, que l'Ajuntament ha de ser el motor que impulsi l'esdevenir del nostre poble, però també és cert que necessita de tots vosal-

tres per assolir els objectius que ens proposem! En definitiva, ens cal també l'ajuda de tots i cada un de vosaltres, el compromís ferm perquè tots amb el vostre granet de sorra sumem per arribar a tenir el municipi que tots volem! Així com cuidem de casa nostra, de netejar-la, pintar-la, guarnir-la, no oblidem que el poble també és una part de casa nostra. Des de l'Ajuntament la pintarem, l'escombrarem i la guarnirem, però de tots depèn poder-ho mantenir!

El sota l'arbre de les roques roies

Després de 107 anys de romanre a la Pobla, les germanes de la Residència han anunciat la seva marxa pel proper 15 de juliol en contra de la seva voluntat, ja que no han donat fruit les negociacions amb l'equip de govern de l'Ajuntament. El nostre grup municipal mirarà d'intercedir perquè aquest fet no es produeixi. En el Ple del passat 22 de març es van aprovar els pressupostos d'enguany per un import global de 5.864.958,41 € (Ajuntament, 4.187.801,61 €; Residència, 1.481.000 € i Centre de Dia, 196.156,80 €), amb l'abstenció del nostre grup. Destaquem els següents punts. 1) Es destinen 83.731,84 € per adequar la canonada de l'aigua propietat de l'Ajuntament, però no s'exigeix a l'empresa responsable del subministrament que faci el mateix. 2) També preveu una solució pro-

visional per la piscina, arrançant la de l'àrea. 3) Creiem que no és suficient la dotació per manteniment de carrers i voreres. 4) L'equip de govern no té intenció de fer una altre Ludoteca. 5) Ressaltar que es calculen 37.000 euros a la partida de recaptació per infraccions i recàrrecs. 6) Respecte al pressupost de la Residència, aquest és de continuïtat i no es té en compte la renovació d'algunes habitacions obsoletes. Considerem que, donat el nombre de sol·licituds per entrar-hi, caldria prendre una determinació per la seva futura ampliació, ja que aquesta qüestió afecta directament a moltes famílies. Voldríem comentar una variació tècnica en el projecte del camp de futbol ja licitat, que suposa la supressió d'uns talussos i que, segons l'alcaldia, el propi tècnic que va redactar-lo, l'ha variat i considera que no supo-

sa cap perill o impediment. No entenem que si no feia falta, l'hagués inclòs al projecte inicial. Informar que l'Ajuntament ha signat un contracte d'arrendament d'una parcel·la de 13.000 m2 al final del carrer d'Oran, direcció Plaça de l'Argenteria, per destinar-lo a aparcaments. Constatar que la seva cabuda és teòricament de més de 1.000 vehicles, capacitat que, en principi, ens sembla desproporcionada. Finalment comentar que es van modificar les normes subsidiàries en el PAU 13, Migdia, el que és el polígon industrial de la zona de l'Estació. Amb aquesta modificació, entre d'altres coses, la zona industrial s'apropa als edificis del Grup Sant Aventí, cosa que a nosaltres no ens sembla correcta, perquè empitjora l'entorn i minva els seu valor eliminant la zona d'equipaments.

SUPO-SUPO POBLATÀ

BLANCA SORIGUÉ I BORRELL, DIRECTORA GENERAL DEL CONSORCI DE LA ZONA FRANCA DE BARCELONA.

La primera directora general del Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB), un honor o un regust amarg?

Sens dubte, per mi és un gran honor ser directora general del Consorci de la Zona Franca de Barcelona, més enllà del meu gènere. Està clar que el fet de ser la primera dona demostra que encara tenim un llarg camí per recórrer abans d'arribar a la paritat però, tot i així, penso que ocupant aquesta posició també ajudo a visibilitzar el paper de la dona dins de sectors tradicionalment masculins com són la indústria o la logística. Aquest pot ser un primer pas per animar a les generacions més joves a interessar-se per professions STEM que potser d'entrada no els criden l'atenció, ja que no podem negar que encara existeix un biaix de gènere en aquest sentit.

A grans trets, en què consisteix la teva feina?

La meva feina és gestionar una empresa, només que en aquest cas és pública i té l'objectiu de contribuir a la promoció socioeconòmica de l'àrea metropolitana de Barcelona. Però, igual que en qualsevol empresa, la meva funció és tenir una visió estratègica de cap on ens hem de dirigir i gestionar els equips corresponents per fer que això passi. En aquest sentit, segueixo liderant també l'organització d'esdeveniments importants com el Saló Internacional de la Logística (SIL) Barcelona, que és per on vaig iniciar-me en aquesta aventura, la Barcelona New Economy Week (BNEW) o la Barcelona Woman Acceleration Week (BWAW). En tractar-se d'una empresa amb projectes o esdeveniments internacionals, tinc la sort de viatjar i conèixer moltes cultures i persones gràcies a la meva feina, sobretot abans de la Covid-19.

L'empremta dona i de poble han estat un condicionant?

M'agrada pensar que he aconseguit arribar lluny en la meua carrera professional sense tenir en compte ni que soc una dona ni d'on vinc. En tot cas, no sento que en el meu cas hagin estat hàndicaps. Sens dubte són factors que influeixen a l'hora de formar el caràcter de cada persona i penso que tot el que he viscut m'ha ajudat a ser proactiva, curiosa i insistent, característiques que està clar que són imprescindibles per ocupar el meu càrrec actual.

Ocupes un lloc de molta responsabilitat. Era el teu objectiu?

No, penso que això arriba arran de treballar molt i demostrar la teua vàlua. El meu objectiu sempre ha estat treballar del que m'agrada i posar-hi tot de la meua part per fer bé la meua feina. Com deia, a partir d'aquí les responsabilitats han anat arribant soles i em sento còmoda afrontant-les.

Quins han estat els teus referents? Hi ha algun poblatà o poblatana?

Els meus pares, sense cap mena de dubte!

Com empoderaries una nena en matèria d'igualtat de gènere?

En primer lloc, crec que és essencial treballar aquest aspecte des de l'educació; per suposat a casa però sobretot a les escoles. S'han de mostrar referents tant masculins com femenins de tots els sectors i evitar donar per fet que hi ha determinades professions més masculines o més femenines. Hi ha una gran manca de dones en el sector STEM que en molts casos ve donada perquè durant l'etapa de l'educació bàsica es condiciona als menors en què són professions per nois o per noies. Aquest és el punt on començar a canviar en matèria de gènere.

Què és el que ha de canviar amb més urgència per aconseguir la igualtat d'oportunitats?

Com comentava anteriorment, l'educació. Penso que la situació actual,

amb una àmplia digitalització de tots els sectors econòmics, és una molt bona oportunitat per incorporar les dones en sectors on encara són una clara minoria. Tot i així, és una feina que hem de fer en conjunt com a societat. Per suposat, hi ha altres aspectes com la igualtat salarial i evitar la discriminació de gènere a l'hora de contractar que són fets que ja dono per suposats i que espero que ja sigui així en la totalitat de les empreses.

De la teua llarga experiència professional amb què et quedes?

Amb totes les persones que he conegut. Una de les coses que més m'agrada de la meua professió és l'oportunitat que tens de viatjar arreu del món i conèixer gent molt diversa, un fet que és molt enriquidor.

Hi ha alguna cosa de la Zona Franca que t'emportaries cap a Poble?

M'emportaria alguna idea per desenvolupar-la al Pallars i aconseguir que el Pallars continuï sent la porta d'entrada al Pre-Pirineu.

Quines coses del Pallars enyores més quan no hi ets?

Enyoro molt el paisatge, el "lago" i el riu! Enyoro el fet de sortir al carrer i conèixer a tothom i saludar-lo. És evident que aquest tracte tan familiar a Barcelona no existeix. Enyoro els meus pares i sobretot enyoro l'ambient que es respira entre tots els que vam passar l'adolescència a Poble de Segur.

Anna Prat